

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 43. Literæ Hincmari contra rapinas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. ad S. Zoilum. Quatriduo postea Leo-
 A. C. 859. critia quoque decollata est, corpusque in
 Betim fluvium provolutum, sed inde e-
 reptum, & in Ecclesia S. Genesii in Vico
 Tertios sepultum. Ambos Ecclesia il-
 lis diebus, quibus passi sunt, honorat.
 Mart. Rom. Vitam vero S. Eulogii Alvarus ipse a-
 II. & 15. micus scripsit; ex quo tempore pauca
 Mart. admodum Ecclesiæ Hispaniarum sub ju-
 go Mahometanorum gementis monu-
 menta ad nos usque pervenerunt.

§. XLIII.

Litteræ Hincmari contra rapinas.

Opusc. 7.
 to. 2. p. 148.

In Francia cum, civili bello inter duos
 fratres Ludovicum & Carolum fer-
 vente, omnia rapinis & cædibus misce-
 rentur, Hincmarus Archiepiscopus Re-
 menfis datum ad Parochos suos manda-
 tum in Quadragesima hujus anni 859.
 promulgari præcepit, & cum raptores,
 inquit, ideo solum ad Ecclesiam veniant,
 quia adsueverunt, & in Missa perlecto
 Evangelio remanere non soleant, istud
 Mandatum statim post Epistolam recita-
 bis. In eo Hincmarus hortatur, ut illi,
 qui in sua Diœcesi versantur, a rapinis,
 a vi, aliisque criminibus, quæ tunc im-
 pune committebantur, abstineant, & Lo-
 ca S. Scripturæ refert, ex quibus osten-
 ditur, ea delicta inferni flammis puniri.
 Abstinete, ait, hoc præsertim tempore, in
 quo

quo pro peccatis totius anni Deo satisfaciendum, ut in die Redemptionis nostræ Communionem accipiatis, & ne indigni cum Juda ad interitum vestrum accedatis. Nec dicatis: si ingens est periculum indigne communicandi, ut dicit Episcopus iste, malumus a Communione abesse, quam mores nostros mutare; etenim Dominus de Communione sicut de Baptismo dixit; qui non manducaverint carnem meam, non habituros vitam. Itaque quicumque Salutem suam quærit, huic aliud remedium non restat, quam ut per sinceram pœnitentiam peccato moriatur, & emundata conscientia Domini Nostri Corpus & Sanguinem accipiat. Sciatis vero velim vos omnes, qui in mea Diœcesi hæc mala perpetratis, nisi vos emendaveritis, Presbyteris meis me prohibiturum, ne vobis Communionem præbeant. Si quis autem dicat: in alteram Diœcesim pergam his diebus, meminervit, se non homines, sed Deum illudere, & se ipsum turpiter fallere; nam si excommunicatus in alia Diœcesi communicet, incurrit coram Deo majorem damnationem, cum se ab oculis illius, qui ubique est, & sua immensitate omnia implet, abscondi posse existimet.

Hincmarus hoc Mandatum Regi Carolo misit, rogans, ut illud secretum haberet usque ad præstitutam diem, qua fide-

Sæculum IX.
A.C. 859.

Joan. 3, 5.
6, 54.

Opusc. p. 141

Sæculum IX. fideles sibi Subditos convocaret, & ora-
A. C. 859. tione Regia lenitatem Auctoritati mi-
 scens vitia publica exprobraret. Postea,
*si visum fuerit, inquit, hoc mandatum
 meum quotidie illis prælegi jubebis, qui
 ad te venient. Cave autem, ne illos Ar-
 ticulos spreveris, quos Synodus Carisia-
 censis anno præterito ad Ludovicum mi-
 sit, & quos filius meus Hincmarus (hic
 est nepos ejus) meo nomine tibi tradidit,
 quando te in Burgundiam proficiscen-
 tem secutus est. Nihil dubites, tibi ma-
 gis quam fratri tuo hæc dicta sunt.*

*Tria sunt ad me perlata, quæ te celerè
 statueram, sed postquam rem mature
 pensavi, vereor, ne me ipsum reum fa-
 ciam, si ea, quæ famam tuam maculant,
 non referam. Primum est, quod dicas;
 nihil ad me pertinent latrocinia in regno
 meo; vindicent se læsi, ubicunque raptors
 deprehenderit. Scio, istud per calu-
 mnam de te vulgari. Nihilominus hæc
 tibi indicanda esse putavi, ut obtrectato-
 res factis contrariis mendacii convincas.
 Nullus enim Regum, nisi impius sit, a
 Subditis dona & tributa ob bona & fun-
 dos, quibus fruuntur, exigit, nullatenus
 curans, an ea, unde pensiones tribuunt,
 secure & in pace possideant. Alterum
 est, quod illi, qui ad Regiam tuam ju-
 stas querelas deferunt, nihil solatii & ne
 quidem bona verba accipiant. Istud quo-
 que*

Hincmari
 Literæ.

que non credo; sed tertium etiam invitus credere compellor, quod postquam tui omnem annonam ex Ecclesiæ fundis rapuerint, etiam paratam pecuniam extorqueant, quæ a nobis danda est, nisi malimus Domum Dei expilari.

Sæculum IX.
A. C. 859.

Tandem Hincmarus literas dedit ad Clericos aulicos, cum Rege & Regina proficiscentes, quorum servi & familiares iisdem ac ceteri criminibus polluebantur, illudentes feminarum corporibus, & omnia quocunque pervenissent diripientes, unde hominibus annonam & equis suis pabulum pararent. Hos Clericos admonet, ipsorum esse, non solum a vitiis abstinere, sed etiam alios peccantes compescere, & aliquando de peccatis Subditorum suorum rationem Deo reddituros. Deinde subjungit: *Nisi tantum errorem emendaveritis, vos, qui meæ Diæcesi subjecti estis, a munere vestro suspensos excommunicabo usque ad tempus Synodi, illos vero, qui alienæ Ecclesiæ subditi sunt, a Communione meæ Diæcesis & Provinciæ exclusos ad Episcopos suos castigandos remittam.*

Opusc. 6.
p. 146.

§. XLIV.

Legatio ad Regem Ludovicum.

Regis Ludovici expeditione nihil prope aliud effectum, nisi quod rapinæ & latrocinia cumularentur; nam ineun-

to. 8. Conc. p.
1668. to. 2.
Cap. p. 122.

te